

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונב

יש חדש

מגזין מזוזה

ארגון פעילי חב"ד, שעליד צעירי אגודת חב"ד, יוצא בימי חודש אלול למבצע נרחב של בדיקת מזוזות והעמקת התודעה בנושא. לצורך זה הופק מגזין מהודר העוסק כולו במצוות מזוזה, מהרקע הרעיוני, דרך ההלכות המעשיות ועד כתבות מרתקות על מזוזות מיוחדות ועל אירועים מדהימים שאירעו בעקבות בדיקת המזוזות. במגזין המרהיב 84 עמודים. להשיג בבתי חב"ד או בטל' 1-700-704120.

סדנת שופרות

לקראת פתיחת שנת הלימודים הכינו צעירי חב"ד תכנית מיוחדת לחודש אלול, שבמרכזה סדנת שופרות. בסדנה הילדים חווים את תהליך ייצור השופר, ורואים במו עיניהם כיצד קרן איל נהפכת לשופר שבו מקיימים את מצוות תקיעת שופר. הסדנה גם מנחילה לילדים את תכניו ומשמעותיותו של חודש אלול, חודש ההכנה לימים הנוראים. את הסדנאות מפעילים בתי חב"ד ברחבי הארץ.

סדר הקידוש

ספריית יודאיקה מגישה את סדר הקידוש לעדות ישראל השונות, בספרון מהודר. הספרון מלווה באיוריו המרהיבים של האמן רפאל אבקסיס. הופיעה גם מהדורה מיוחדת בצרפתית. טל' 03-7683333.

זמני השבוע

ניווט	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
7:37	8:17	7:39	7:23
8:38	9:19	8:32	8:20

פרקי אבות: פרק 1

322 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 972-72-2770100 • פקס' 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

הפקה והפצה: המרכז לעזרי שלוחות
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

שלילת חירות והעין הציבורית

כשמערכת הביטחון פועלת תחת לחץ תקשורת, מותר לחשוד במניעיה. במקרים כאלה הציבור נדרש לעמוד על המשמר



מעצרים בצל התלהמות תקשורתית (איור: רותם חדד הלוי, ערוץ 7)

לשרירות לב של חוקרים. אין דין ואין משפט, ואין לעציר אפשרות להיאבק על חפותו. חוקר יכול להגיש חומרים חסויים ככל העולה על רוחו, ואדם ישב בכלא חודשים רבים. ועם זה, כשיש סכנה ממשית לביטחון הציבור, היא מכריעה את זכותו של אדם לחירות.

מראית עין

אולם במקרים כאלה הציבור נדרש לעמוד על המשמר. אמנם אין לנו כלים לבחון אם אמנם נשקפת סכנה אמיתית מאותם עצורים מנהליים, אך כשמערכת הביטחון פועלת תחת לחץ תקשורת, מותר לחשוד במניעיה. אינו דומה מעצר נקודתי של מחבל במסגרת הפעילות הביטחונית השוטפת למעצרים שנעשים בעקבות התלהמות תקשורתית.

מותר לנו לחשוש שיותר משיש כאן צורך ביטחוני אמיתי, מעורב פה הרצון לרצות את התקשורת ולהציג מראית עין של עשייה. נכון לשנת כתיבת השורות, החקירה טרם הצליחה להוכיח כי יהודים ביצעו את ההצתה בכפר דומא, ואין לה קצה חוט המוביל אל החשודים במעשה. מה פשוט יותר מלעצור כמה צעירים במעצר מנהלי ולנופף בזה לעיני הציבור.

חשוב וחיוני למנוע פשעים מסוג זה, אבל חשוב וחיוני לא פחות להגן על חירותם של האזרחים ולהבטיח שכל אדם יהיה זכאי ל"משפט צדק".

אחת משבע המצוות הבסיסיות, החלות על כל בני האדם באשר הם (שבע מצוות בני נח), היא המצווה להנהיג מערכת משפטית שמבטיחה חוק וסדר ועשיית צדק. חברה אנושית שאין בה מערכת משפט וצדק תקינה, תהיה חברה מושחתת, שבה שולטות העריצות והכוחנות.

גם מערכת משפטית אינה מבטיחה בהכרח את עשיית הצדק. לא רק מפני שגם השופטים הם בני אדם, ושיקוליהם עלולים להיות נגועים במניעים צדדיים. מערכת משפטית, מעצם הווייתה, תלויה ביכולת לספק הוכחות וראיות נגד עבריינים, ולעיתים הללו זהירים ומתוחכמים, ואין הם משאירים אחריהם עקבות והוכחות.

בעקבות זאת לא אחת עבריינים נעצרים ובית המשפט מורה לשחררם, בהעדר הוכחות נגדם. רשויות החוק חורקות שיניים, אבל אלה הכללים. אי אפשר להשליך אדם אל מאחורי הסורגים בלי דין ובלי משפט, הבוחן ראיות והוכחות.

סכנת שרירות הלב

ההיצמדות הזאת לראיות ולהוכחות נראית לעיתים קטנונית, אבל היא המגינה על חירותם של האזרחים. בלעדיה יוכלו בני אדם שומרי חוק למצוא את עצמם בתאי הכלא, רק מפני ששטר או חוקר כלשהו החליט לעצורם. ואכן, עורכי דין יוכלו לספר לכם כמה שרירות לב יש במעצרים בעת חקירה, כאשר המשטרה מגישה חומר חסוי לשופט, ואין לחשוד שום דרך להתמודד עם החשדות נגדו ולטעון לחפותו.

המדינה יצרה בכל זאת כלי שיאפשר לה לעצור מחבלים, העלולים לבצע פיגועים חמורים, אף שעדיין לא נאספו די ראיות והוכחות לצורך העמדתם לדין. זהו המעצר המנהלי, שמסמך את שר הביטחון לעצור אדם לתקופה של שישה חודשים בלי דין ובלי משפט, אם יש סבירות שהאיש פוגע בביטחון המדינה.

השימוש בכלי הזה חייב להיעשות במקרים קיצוניים בלבד, מפני שהוא מותיר מקום רחב

עדים זוממים וחילול השם

כשאדם מעיד עדות שקר, הוא לוקח את העדות, שכל מטרתה להאזיב את שם השם, ומשתמש בה כדי לחלל את שם השם. יש בזה חילול שם שמים במידה החמורה ביותר, ולכן גם דינו של מעיד עדות שקר חמור ביותר.

פרסום לטובתם

לכן לא דיי בענישת עדי השקר, אלא צריך גם לפרסם את מעשיהם, כדי לתקן את אשר עיוותו. הם חיללו את שם השם, והתיקון נעשה על-ידי שהכול רואים מה דינם של עדי שקר ואיזה עונש חמור קיבלו.

אמנם התורה נמנעה מלדבר אפילו בגנות בהמה טמאה, אבל כאן יש צורך חיוני לפרסם את דינם של עדי השקר, כדי להזהיר ולהרתיע כל מי שחשב לנהוג כמעשיהם. והדבר הוא גם לטובתם של עדי השקר עצמם, שכן כל עוד יש מי שלמד ממעשיהם ועושה כמותם - הקולר תלוי בהם. הפרסום נועד להבטיח שחטאם יתוקן עד תום, ולא יהיו מי שיושפעו ממעשיהם.

(התוועדות תשמ"ו, כרך ב, עמ' 632)

הרמב"ם). למה לא מצאנו אזהרות כאלה בעברות דומות?

אלא שחומרתה של עדות שקר נובעת מעצם חילולו של מושג העדות. כל יהודי הוא עד, המעיד על הקב"ה, כפי שנאמר "אַתָּם עֵדֵי". כשיהודי מתנהג כראוי, הוא מעיד על הקב"ה. וכך אמרו חז"ל על הפסוק "ואהבת את ה' אלוקיך" - "אהבהו על כל הבריות", או כמאמר חז"ל: "שיהא שם שמים מתאהב על ידך".

זהירות מחילול השם

לעומת זה, אם יהודי אינו מתנהג כראוי, נמצא שם שמים מתחלל". עוון חילול השם הוא מן הדברים החמורים ביותר. יתרה מזו, חילול השם נוצר לא רק בעשיית דבר שלילי, אלא גם בהתנהגות שהציבור מפרש אותה כשלילית. וכך מובא בשם האמורא רב, שאם אדם כמותו לוקח בשר מן הקצב בהקפה - הוא מחלל את השם, שכן מאדם כמותו ("אדם גדול בתורה ומפורסם בחסידות", כדברי הרמב"ם) מצופה לשלם מיד.

מכאן נובעת חומרתה הגדולה של עדות שקר.

התורה רואה בעדות שקר דבר חמור ביותר, וגם דינם של עדי שקר קשה מאוד. פרשתנו קובעת את דינו של 'עד זומם': "וְעֵשִׁיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו". יתרה מזו, הרמב"ם קובע: "עדים זוממין צריכין הכרזה... כותבין ושולחין בכל עיר ועיר: פלוני ופלוני העידו בכך וכך, והוזמו והרגנום, או לקו בפנינו או ענשנו אותם כך וכך דינרים".

יש כאן דבר שאין כמותו בכל התורה. בחטאים אחרים אין שום ציווי לפרסם את שמו של חוטא. להפך, "כל מי שחטא ולקה - חוזר לכשרותו", כדברי הרמב"ם. כלומר, העונש מכפר על החטא והאיש חוזר להיות יהודי כשר. יצאו מן הכלל עדים זוממים, שעליהם להיות מושפלים ברבים גם לאחר שנענשו.

חילול מושג העדות

חומרתה של עדות שקר באה לידי ביטוי בעוד הלכות. למשל, כשבאים עדים להעיד, אפילו בענייני ממונות, צריך להתרות בהם ולפרט לפניהם את חומרתה של עדות שקר ואת הביזיון שינחלו "בעולם הזה ובעולם הבא" (כלשון

אמרת השבוע

עצה לפרנסה

אחד מחסידיו של רבי ישראל מוויז'ניץ, בעל 'אהבת ישראל', נכנס אליו והתלונן שאין לו פרנסה כדורש.

אמר לו הצדיק: "השתדל להיות שמח, והשמחה תביא לך את הברכה לפרנסה בשפע".

הגיב החסיד: "איך אוכל לשמוח כשאין לי פרנסה?".

נענה הצדיק ואמר: "נו, מה לא עושים בשביל פרנסה!...".

פתגם חסידי

הבעל-שם טוב היה מקרב מאוד את האנשים הפשוטים. הוא היה אומר: "כל עמלי ויגיעתי להגיע לעבודת ה' בפשטות ובתמימות, והם כבר השיגו זאת"

תמימות | מאת הרב אליעזר ברוך, רב כרמי יוסף

מן המעיין

קישור העולם

האות א' רומזת לקב"ה, שהוא אלופו של עולם. האות ת' היא הרחוקה ביותר מהאות א'. האות ת' רבתי במילה "תמים" רומזת שיש לקשר ולחבר גם את ענייני העולם עם הקב"ה. אהבה או יראה בענייני העולם צריכות להביא לידי אהבת ה' ויראתו.

(הבעל שם טוב)

יש מקום לכולם

"תמים תהיה עם ה' אלוקיך" (דברים יח, ג). האות ת' רבתי של "תמים" מסמלת שאפשר לקפל בתוכה את העולם ומלואו ויש בה מקום לכולם, חוץ מבעלי גאווה.

(רבי מנחם-מענדל מקוצק)

אף בחדרי חדרים

אף בחדרי חדרים, כשאין איש רואה אותך ואתה "עם ה' אלוקיך" בלבד - גם אז "תמים תהיה".

(אלשיך)

תמימות לפני בוחן ליבות

בשום מצווה אחרת לא נאמר "עם ה' אלוקיך". שכן במידת התמימות קל מאוד להונות את הבריות; קל מאוד להיראות תמים. לפיכך הזהירה התורה: "תמים תהיה עם ה' אלוקיך" - שהתמימות תהיה לפני ה', הבוחן כליות ולב.

(רבי בונם מפשיסחה)

חכמה לצורך תמימות

רבי נפתלי מרופשיץ אהב את דרך החידוד והרבה באמרות שפר. אמר לו רבו, החוזה מלובלין: "הלוא בתורה נאמר 'תמים תהיה' ולא 'חכם תהיה', ומכאן שגדולה התמימות מן החכמה". השיב רבי נפתלי: "אמנם כן, אבל כדי להיות תמים עם ה', צריך אדם חכמה רבה".

נפש שלמה

יש לוודא שהנפש תהיה תמימה ושלמה ולא "מחוסרת איבר". כשם שיש תרי"ג חלקים בגוף, רמ"ח איברים ושס"ה גידים, כך בנפש יש תרי"ג איברים, ושלמותם תלויה בקיום תרי"ג מצוות התורה.

(אור התורה)

להתאחד עם הכלל

כדי להיות תמים ושלם צריכים להתאחד עם כלל ישראל מתוך אהבת ישראל, שכן כל ישראל הם כגוף אחד גדול. כשם שאיברי הגוף כלולים זה בזה, כך כל הנשמות כלולות זו בזו ומשלמות זו את זו.

(אור התורה)

הדרך לשלמות

"תמים תהיה עם ה' אלוקיך" - אם תהיה קשור ומחובר לה' אלוקיך, תהיה תמים ולא יחסר לך דבר.

(רבי לוי-יצחק מברדיצ'ב)

סנדלר או פריץ?

"ראיתי בחלומי את אבא", אמר הצדיק לאחיו באותו בוקר.

"גם אני", השיב אחיו, משתומם.

"הוא היה עטוף בטלית נאה, ועטרה של זהב עליה", הוסיף הראשון לתאר, ואחיו הנהן בראשו: גם הוא חלם בדיוק כך. "ואבא אמר", השלים, "שעלינו לנסוע לעיר יאנובה שבליטא".

האחים הקדושים רבי אלימלך מליז'נסק ורבי זושא מאניפולי, שניהם מגדולי תלמידי המגיד ממזריטש, הבינו כי אם אביהם, רבי ליפא, נתגלה לשניהם בחלום – אות הוא מן השמים. הם יצאו ליאנובה, מתוך כוונה להתפצל שם כפי שהורה להם אביהם: רבי אלימלך יתארח בביתו של הרב ואילו רבי זושא יעשה את השבת בביתו של פייבל הסנדלר.

בהיותם בדרך תהו השניים מדוע לא זכו מעודם לפגוש אחד מל"ו הצדיקים הנסתרים החיים בעולם. והלוא רבי נחום מצ'רנוביל ורבי לייב שרה'ס פוגשים אותם פעמים רבות.

בבואם ליאנובה שמו הצדיקים את פעמיהם לבית המדרש. השמש בירכם לשלום והניח בידו של רבי אלימלך פתק ובו נכתב כי בשבת יסעד על שולחנו של הרב. לרבי זושא לא נתן דבר. "בליל שבת אומר לך לאן תלך", אמר לו.

מחצית מן החלום התממשה – חשבו השניים בליבם. רבי זושא סבר שעליו לאתר בעצמו את הסנדלר. הוא החל לשאול את המתפללים על פייבל הסנדלר, אולם איש לא הכירו. רק לאחר זמן פגש זקן מופלג, וזה הושיט יד גרומה לעבר האופק ואמר: "צא מן העיר, יש שם בקתה ושם מתגורר סנדלר ושמו פייבל".

הלך רבי זושא לעבר הבקתה וראה שם את אשתו של הסנדלר. "מבקש אני לסעוד על שולחנכם בשבת", אמר. "אינני זקוק להרבה אוכל".

הבעת תמיהה עלתה על פני האישה. "גם לנו אין מה לאכול", אמרה בעצב, "אבל המתן לבעלי".

כעבור זמן חזר בעל הבית. הוא נראה אדם גס ומגושם, לבוש מעיל איכרים. "מה?!", פנה אל האורח בטון נרגז, "לא מצאת לך מקום אחר להתארח בו? הלוא אין ברשותי די מזון בעבור משפחתי!".

"אתן לך כמה פרוטות שיש עמי",

השיב רבי זושא. "קנה בהן חלות ודג מלוח. אסתפק בכך".

בעל הבית התרצה. "בתנאי אחד", סינן, "שלא תאריך בזמירות השבת, שכן אנחנו עייפים מאוד".

רבי זושא הסכים, אף שבתוך ליבו התלבט. אולי אין זה פייבל הסנדלר שאילו התכוון אביו? בכל זאת נשאר בבית הרעוע, בתקווה שבמהלך

השבת יתבהרו העניינים.

סעודת השבת נערכה במהירות. האיש וילדיו אכלו את הסעודה הדלה בחטף ושרו את זמירות השבת בחופזה. כשסיימו, הציע בעל הבית לאורח לישון על ספסל ליד התנור.

בבוקר התלווה רבי זושא למארחו בדרכו לבית הכנסת של הסנדלרים. גם שם התנהלה התפילה במהירות

לומדים גאולה

מאת מנחם ברוד

העברת הרע מן העולם

הגאולה אמורה לגאול את העולם מכל הדברים הרעים והשליליים שבו, וליצור עולם מתוקן וטוב. אולם כפי שהדבר נראה מהמקורות, שינוי זה לא יבוא במהפך חד, אלא בתהליך מתמשך שיש בו כמה וכמה שלבים.

בשלב השלם והסופי של הגאולה אכן לא יישאר כלל רע בעולם, כפי שנאמר (זכריה יג, ב): "את רוח הטומאה אעביר מן הארץ". גם לא יהיה יצר הרע, כפי שאומרת הגמרא (סוכה נב, א): "לעתיד לבוא מביאו הקב"ה ליצר הרע ושחטו". ממילא גם לא יהיה צורך בכל מערכות הצדק, שתפקידן למנוע עוול ורשע, כפי שמפרש הרד"ק על הפסוק (ישעיה א, כו) "ואשיבה שופטייך כבראשונה ויועצריך כבתחילה": "זה יהיה בימות המשיח, שיכלו הרשעים כולם, ושארית ישראל לא יעשו עוולה ולא ידברו כזב". אך כל זה יהיה בסוף תהליך הגאולה, ואילו בשלביה המוקדמים עדיין תישאר התמודדות בין הטוב לבין הרע.

תיקון בשלב הראשון

בשלב הראשון, עם בואו של משיח צדקנו, אמורה להתנהל מלחמה גדולה בין הטוב ובין הרע. על כך מדברים המקורות המתארים את מלחמותיו של המלך המשיח ברשעי הגויים וברשעי ישראל. בשלב הזה יכולה לבוא אפילו התעצמות מיוחדת של הרע, האזור את כל כוחו לקראת המאבק המכריע. אולם בסופו של דבר יכריע המשיח את הרע ויכניעו.

אחרי-כן ייפתחו שני שלבים מבחינת העברת הרע. בתקופה הראשונה, הנקראת 'מות המשיח', עדיין לא ייעלם הרע לגמרי, אלא ייפסק ערבוב התחומים שקיים כיום בין הטוב ובין הרע. יחזרו ויתקיימו הגבולות שנבראו ביניהם (כמו קודם חטא עץ הדעת). עם ישראל כבר לא יהיה נתון לשלטון הרע. בספר הזהר נאמר, שהרע יתרכז אז רק בקרב הערב רב.

זה יהיה שלב תיקונו של הרע, ויהיה לו אז תפקיד חיובי. אחד הכינויים של הרע הוא – 'קליפה'. קליפה כשהיא לעצמה איננה דבר רע – היא שומרת ומגינה על הפרי. הבעיה נוצרת כאשר היא מתערבבת בתוך הפרי ולפעמים משתלטת עליו. לכן בימינו 'קליפה' היא גורם שלילי, מכיוון שהרע מעורבב בתוך הטוב, ולעיתים אף גובר עליו. אבל בימות המשיח, כשהרע יתייצב על מקומו, יהיה אפשר להשתמש בסגולותיו המיוחדות (למשל, העוצמה המיוחדת שיש לרע, השאפתנות שלו וכדומה) כדי להרים את הטוב לגבהים נעלים יותר.

הטוב יישאר לבדו

השלב השני בביעור הרע יתקיים בתקופה השנייה שלאחר ימות המשיח. זו תקופה של תחיית המתים, שהיא למעשה עולם חדש לגמרי. אז יועבר הרע לגמרי מן העולם ויחדל מלהתקיים בשום צורה שהיא. בשלב הזה יסיים הרע את תפקידו, והטוב יישאר לבדו, כמציאות האחת והיחידה. האמת האלוקית – היא לבדה תשלט בכל המציאות.

לכן עולם התחייה הוא התכלית של כל הבריאה. מטרת הבריאה היא לעשות לקב"ה 'דירה בתחוננים' – להשכין את הקב"ה בעולם התחנות דווקא. שיא השלמות בזה יהיה בזמן התחייה, כאשר הרע יתבטל ויושמד כליל, ובכך יהיה העולם הגשמי התחנות 'דירה לקב"ה'. אז תסתיים עבודת עם ישראל במשך הגלות, ובכלל זה בתקופת 'מות המשיח', ותגיע תקופת ה'שכר' – "צדיקים יושבין ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה" (ברכות יז, א). וראה אגרות קודש כרך ב, עמ' סח ואילך. וכן בספר השיחות תנש"א כרך ב, עמ' 575 ואילך).

רבה. בשובם הביתה ישבו שוב לסעודה זריזה, בלי זמירות ובלי דברי תורה. איזו שבת היא זו?! הרהר רבי זושא בכאב.

אחר הצהריים נעלם בעל הבית מעיני רבי זושא. "היכן אביך?", שאל את הבן הקטן. "בעליית הגג", השיב הילד.

טיפס רבי זושא בסולם המוביל לעליית הגג, הציץ פנימה ונרתע לאחוריו. חבורת זקנים, הדורי פנים, ישבה סביב שולחן והגתה בתורה. בהם היה גם פייבל, שפניו השתנו עכשיו לבלי הכר.

"אם כבר עליית לכאן, היכנס", אמרו הזקנים לרבי זושא.

רבי זושא נכנס לעליית הגג והקשיב לזקנים, שעסקו בסודות התורה. עולם חדש נגלה לפניו, וכל מאווייו היו לשמוע עוד ועוד. "אל תגלה לאיש מה ששמעת פה", הזהירו הזקנים.

כשחזר רבי זושא ונפגש עם אחיו, הבחין רבי אלימלך כי פניו של אחיו קורנות באור מיוחד. בתחילה נצר רבי זושא את לשונו, נאמן לאזהרת הצדיקים, אולם לאחר הפצרותיו של אחיו ציטט באוזניו כמה מן הרעיונות הנשגבים ששמע. התלהבות גדולה אחזה בשני האחים, והם יצאו בריקוד שמה.

בלילה פנו השניים לאכסניה ושכבו לישון על הספסלים שליד התנור. פתאום נשמעה המולה: הפריץ מזמושטט בא לאכסניה. בעל הבית מיהר להציע לו חדר מהודר, וכשהבחין הלה בשני האחים הישנים על ספסלים אמר: "אינני מסוגל לראותם ישנים כך. אנא הציעו להם מיטות בחדרי".

בבוקר פרץ הפריץ בזעקות: "גנבו את שעוני!". בהלה אחזה באכסניה. משרתי הפריץ החלו בחיפושים, וגם בעל האכסניה נבוכ.

"הוא הגנב!", הצביע הפריץ לעבר רבי זושא. "חלילה וחס!", הזדעק הצדיק, "לא נגעתי בשעונך!". תחנוניו לא הועילו. משרתי הפריץ החלו להכותו, ואז נמצא השעון על מיטת הפריץ. הביט רבי זושא בפריץ, ולפתע זיהה אותו: הלוא זה פייבל הסנדלר! כעבור כמה רגעים נעלמו הפריץ ופמלייתו.

"הוכיחי כדי להסיר ממני את הקטרוג על שחלקתי עמך את הסודות ששמעתי בשבת", אמר רבי זושא לאחיו, "אולם הכול היה כדאי כדי להיות שעה אחת במחיצת הצדיקים הנסתרים".

(על-פי 'סיפורי חסידים באר יעקב חיים')

פרוכת כיפת ברזל

את זכרם של הגיבורים שנפלו על קידוש השם.

המשטרה נרתמת

באותם ימים נודע לטננבאום כי ארגון 'איילת השחר' הקים בית כנסת על גבול עוטף עזה, לזכר הילד דניאל טרגרמן הי"ד, שנהרג מרסיס פצצת מרגמה בחצר ביתו במהלך המבצע. "חשבתי שבית הכנסת הזה יהיה האכסניה המתאימה והמכובדת לפרוכת המקורית", אומר טננבאום.

אבל מניין משיגים שברי טיל? "פנית למשטרה וזו הביעה נכונות לסייע בחפץ לב", הוא מספר. "חבלני משטרת מחוז הדרום פירקו את החלקים שאפשר היה לפרק מנפלי טילי כיפת ברזל השמורים במחסנים, והעניקו לי אותם בעבור המשימה". כך נוצרה פרוכת מרהיבה, הנושאת את שברי הטיל, אות ומופת לכאב ולגבורה.

סגירת מעגל

בשבוע שעבר, בעת האזכרה שנערכה בבית הכנסת בשדי אברהם, במלאות שנה להירצחו של דניאל, נתלתה הפרוכת לתפארת בארון הקודש. לצד שברי הטילים, המרכיבים מגן

הפרוכת שנתלתה בימים האחרונים בבית הכנסת החדש ביישוב שדי אברהם, על גבול עוטף עזה, מקפלת את סיפורו של מבצע 'צוק איתן'. נתן טננבאום, בעל מפעל היודאיקה 'אותיות' בקריית גת, הוא אחד מבעלי העסקים שנפגעו במבצע.

העובדים, כולם תושבי האזור, לא הופיעו לעבודה באורח סדיר. המפעל התקשה לעמוד בהתחייבויותיו ללקוחות, והמנהל נדרש לבחור בין פחדם של הילדים הקטנים בבית מפני האזעקות ובין חששו משיחת הטלפון של מנהל הבנק.

שילוב מנצח

לאחר הפסקת האש שב קצב העבודה לסדרו והלקוחות חזרו לקבל את הזמנותיהם במועד. טננבאום עדיין לא התאושש מהמכה הכלכלית שהנחית עליו המבצע, אבל הרגיש שכיחודי מחובתו לעשות משהו כהודיה על חסדי הבורא ולמען הקדושים, שחירפו נפשם ושילמו בחייהם על הגנת תושבי הדרום.

טננבאום החליט אפוא לנצל את כישוריו ולרקום פרוכת מהודרת, שבה יושלבו חתיכות מתכת מטיל היירוט 'כיפת ברזל' - הטיל שהוכיח את הצלחתו בהצלת חיי אדם. השילוב הזה, חשב, ינצח בהיכל בית הכנסת

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

אמירת י"ג מידות

שאלה: מדוע מקפידים לומר את "שלוש עשרה מידות הרחמים" בציבור דווקא?

תשובה: על הפסוק "ויעבור ה' על פניו ויקרא" אמרו חז"ל: "אלמלא מקרא כתוב, אי אפשר לאומרו. מלמד שנתעטף הקב"ה כשליח ציבור והראה לו למשה סדר תפילה. אמר לו: כל זמן שישראל חוטאים, יעשו לפניי כסדר הזה ואני מוחל להם".

לעניין סדר האמירה, הרא"ש והאבודרהם כתבו: "וכן נהוג לאומרו בכל גלות ישראל, שהחזן אומר 'ויעבור ה' על פניו ויקרא', והקהל מתחיל: ה', ה' איל רחום וחנון...". אבל המנהג בקהילות ספרד בדורותינו הוא שכל הציבור אומר בלחש עם שליח הציבור: "ויעבור...", ומתחילים בקול רם: "ה', ה'..."



צעד סמלי. טננבאום על רקע הפרוכת

דויד, נרקם הפסוק: "אשריך ישראל, מי כמוך, עם נושע בה", מגן עזרך, ואשר חרב גאוותך". "מבחינתי זו סגירת מעגל", אומר נתן ועיניו נוצצות. "רק לפני שנה היינו שרויים בחרדה ובקשיים. היום, ברחמי שמים ובזכות אותם גיבורים, אנו נמצאים במקום טוב יותר. תרומת הפרוכת היא צעד קטן להנצחת זכרם של הקדושים, ולסמל את הכרת הטוב שלנו כלפיהם וכלפי כל מי שהיה להם חלק במערכה ובהגנה על כולנו".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020



הופיע! חדש!

הכרך השני של 'צדיקים למופת', מבחר מסיפורי 'שיחת השבוע' 70 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל העדות

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 352 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020